

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר במדבר לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"וידבר ה' אל משה במדבר"** (במדבר א, א).

איתא במדרש לקח טוב, שוידבר הוא לשון זריות, כמו (יהושע כ, ב) וידבר ה' אל יהושע תנו לכם את ערי המקלט. ה' אל משה - כדאי הוא השליח לשלחו. ע"כ. כי משה רבינו ע"ה לא התעצל אף פעם בדבר ה' ועשיית רצונו, ותמיד היה זריו לקיים את רצונו ה'. והרי אמרו חז"ל (מכות כג.) אין

מזרוין אלא למזורזים, שאצלם תזכורת מועטת, ומשפט קצר ואף מילה אחת, מזרזם, (משא"כ לעצלנים, שאפילו אחרי ריבוי דירבונים ותזכורות, כולי האי ואולי יעזור במשהו, וכדכתיב (משלי י, כו) כחומץ לשיניים וכעשן לעיניים, כן העצל לשולחיו) שזו הסיבה שבכל מקום בתורה כתוב וידבר ה' אל משה, שכולם לשון זריות לזריו בלאו הכי, ומשום זריו למזורזים, וכנ"ל. וכן כל מי שעוסק בעבודת ה' יאה לו הזריות ודרכו להיות זריו וכמ"ש חז"ל (שבת כג.) כהנים זריוזים הם. וכן אמרו (יומא כה:) הזרירין מקדימין למצוות. וכן מציינו אצל דוד המלך כמ"ש חז"ל (שם מז.) ותאזרני חיל למלחמה (ע' שמואל"ב כב, מ; תהלים יח, מ), אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע זריתני וזרותני. וכן ראוי לעובדי ה' לעשות.

לעבדו יתברך בחשק ובזריות כמ"ש (נזיר גג.) לעולם יקדים אדם לדבר מצוה. והש"ת בודאי מתגמל על כך, וכמ"ש (מנחות גג:) כל הזריו במצוות ציצית זוכה ומקבל פני השכינה. ומשה רבינו כשנצטוו לעשות דבר שמוותו היה תלוי בכך - לא דחה את הדבר כלל וכמ"ש חז"ל (במדבר כב) וז"ל אע"פ שנתבשר בשורת מות - לא אחר הדבר אלא נודרו משה. ועל כן אמרו (מדרש חזית, שה"ש א) על כן 'עלמות' אהבוך - בעלמות (פי' צעירות ורעננות) ובזריות. כי כן דרך עושי רצונו יתברך, ואשרי המרגיל את עצמו במידת הזריות מיד בילדותו ונערותו, ואשרי המרגיל בניו בכך וכמ"ש (מסכת סופרים יח, ה) לא היו מניחים בניהם הקטנים, אלא היו מוליכים אותם לבתי כנסיות כדי לזרום במצוות. וכך כתב החסיד רבינו יונה ז"ל אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם חיי עולם, בכל בוקר בהקיצו משנתו יודעו ויהיה נרתע ונפחד מאימת הבורא, בזכרו חסדו אשר עשה לו ואמונתו אשר שמר לו, כי החזיר לו נשמתו אשר הפקיד אצלו וכו', ואל ישכב במטתו בדרך העצל, אך במהירות זריות יקום מיד. וכן נפסק בסעיף הראשון שבשולחן ערוך (א"י"ח ס"א א' ס"א) וז"ל יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו, שיהא הוא מעורר השחר, וכ"כ בשם מו"ז מור"ם זצ"ל וז"ל ומיד כשיעור משנתו יקום בזריות לעבודת בוראו יתברך ויתעלה. עוד כתב רבינו יונה שם, חז"ל ואם בא מצוה לידך תמהר בה ואל תתרשל בה, כי זהירות מביא לידי זריות נקיות פרישות טהרה קדושה יראת חטא חסידות וענוה. וכן כתוב באורחות חיים להרא"ש ז"ל אל תקום ממטתך כאיש עצל, כי אם בזריות, כדי לעבוד ליוצרך. ואיתא בצוואת ריב"ש ז"ל, יש בני אדם ההולכים לדבר מצוה, להתפלל וכיוצא בו, ובאמצע הדרך עומד לדבר עם בני אדם, אף שעושה אח"כ המצוה, עבירה היא בידו שלא

ואינם משיבים

וזהו פרוש הנמרא הנעלבים ואינם עולבים, ואו הוא בחינת ח"ש, הוא שתיקה. שומעין חרפתם ואינם משיבים כנ"ל. ועושיין מאהבה, כי לפעמים שתיקה של האדם כפי לעשות יסורים לשפגגדו, ואו הוא בחינת זו נבלל בקלפה. אכל קשהו מאהבה, או הוא בחינת ח"ש נבללת בקדשה. עליהם הכתוב אומר: "ואהקיו כצאת השמש בנבורתו", היא בחינת שלהבת יה כנ"ל [פרוש שעל-ידי ששומעין חרפתם ואינם משיבים, על-ידי-זה דוחים בחינת השלש קלפות הנ"ל, שהם בחינת ערלה, בחינת חרפה כנ"ל]. (ליקו"מ פב)

הלך בזריות עיי"ש באורך. וכן כתב הרמח"ל (מסילת ישרים פ"ו) לא יחמיץ האדם את המצוה אלא בהגיע זמנה, או בהודמנה לפניו, או בהעלותה במחשבתו - ימהר יחיש מעשהו לאחוזו בה ולעשות אותה, ולא יניח זמן לזמן שיתרבה בינתיים, כי אין סכנה כסכנתו, אשר הנה כל רגע שמתחדש יוכל להתחדש איזה עיכוב [או ביטול] למעשהו הטוב וכמ"ש חז"ל (ב"ר עו, ב) הרבה קטיגורין יעמדו מכאן ועד גיחון ע"כ הזהירו ז"ל (מכילתא שמות יב, ז) ושמרתם את המצות (שמות יב, ז) מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה וכן כשהתחיל המצוה ימהר ויודרו להשלים אותה פן לא יזכה להשלים אותה. והנה למותר להסביר את כל הפילוסופיה והרעיון שעומד מאחורי גדול מעלת הזריות בעבודת ה', ויהא חלקנו עם הזריוזים.

בברכת התורה וכמ"ס שמעון יוסף הכהן ויוזפלד תיקון הכללי

לך אתן את ארץ כנען, חבל נחלתכם (תהלים קה, יא).

לאמר: לך אתן את ארץ כנען, חבל נחלתכם. מקום המתאים לכם, מקום קדוש לעם קדוש, הנמצא תמיד בהשגחה פרטית. וחבל משמע לטוב ולרע (כעין "חבל התליה"), ואתם תקבעו, אם תיהי' ארץ טובה או ארץ אוכלת יושביה ומקיאיה אותם, כי הכל לפי מעשיכם. (נחלתכם - רמז לנחל הידוע, נחל שלכם. ורמזו שעיקר מקומו בארץ ישראל. ורמזו למש"כ מקודם, כי כמו התורה"ק יש בחינות זכה - ולא זכה ח"ו וכנודע). כן אצלו. (מתוך הספר "שי למורא")

מדרש

וידבר ה' אל משה במדבר סיני למה במדבר סיני מכאן שנו חכמים בג' דברים ניתנה התורה באש ובמים ובמדבר באש ובמים מנין שנאמר (שופטים ה) גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים ובמדבר מנין וידבר ה' אל משה במדבר סיני ולמה ניתנה בג' דברים הללו אלא מה אלו חנם לכל באי העולם כך דברי תורה חנם הם שנאמר (ישעיה נה) הוי כל צמא לכו למים ד"א וידבר ה' אל משה במדבר סיני אלא כל מי שאינו עושה עצמו כמדבר הפקר אינו יכול לקנות את החכמה והתורה לכך נאמר במדבר סיני.

"חמץ" אותיות "מצח"

בחינת מצחא דיעיר אנפין וכו', שמשם התעוררות כל הדינים, רחמנא לצלן; ומזה העקר אחיות הסטרא-אחרא והקלפות בחינת שמו, אל אחר, כפירות חונות, בחינת "מצח אשה זונה". על-ידי שגגה"רין מאבילת חמץ בפסח, על-ידי מצות ספירת העמר, על-ידי-זה ממשיכין הארה והמתקה מבחינת מצח הרצון, ואז נמתקין הדינים שאחיותם מבחינת מצח הנ"ל, על-ידי הארת מצח הרצון. ועל-פן אחר-כך הטר החמץ, עד שעל-ידי-זה אנו זוכין בשביעות לבחינת התגלות מצח הרצון, שהוא בחינת פדיון העליון הפולל הנ"ל, שעל-ידי-זה פל ההמתקות, עד שמתגדלן גרים ועולים על-ידי-זה משמד לרצון, שזה בחינת התקרבות ישראל להשם יתברך בשביעות על-ידי קבלת התורה.

(אוצר היראה פסח ספירה ושבעות אות יד)

לזכות לקבלת התורה בשבועות

כתוב בזהר על מנחת העמר כי הוא בדיקו דאשת חיל, כי זהו עקר הבדיקה והנסיון של כל אחד מישראל, בשבא לטהר את עצמו מזהמתו ולזכות לקבל עליו על תורה מקדש, כמו כלל ישראל שמשקרוין את עצמן בימי הספירה הקדושים לזכות לקבלת התורה בשבועות, אזי עקר הבדיקה והנסיון, אם יכול לחזק את עצמו בהשם יתברך בכל אשר יעבר עליו ויהיה אף שיהיה, אל יסתיר פניו מהשם יתברך מלהשתוקק אליו ולהתחנן לפניו בצעקה ובקשה ותחנונים וכו', כי הרבה הרבה צריך לעבר על כל אחד כפי מדרגתו. ועל-כן סופרין אחר-כך הימים לעמר, כי זה יודע שאי אפשר לקפץ בפעם אחת אל הקדשה בשלמות, כי הבא לטהר מסייעין אותו, אומרים לו המתן; שצריך להתמתן הרבה, כל אחד כפי ענינו. ובדאי בכל אלו הימים שצריך להתמתן עד שיוקם לשלמות הקדשה, בתוך-כך עובר עליו מה שעובר, ובכל אלו הימים נתנוסה ונבדק מהשם יתברך בבחינת עמר שעורים, שהוא הבדיקה של כלל ישראל שצריך לזכות לקבלת התורה בשבועות. וזה בחינת ספירת העמר הנ"ל, הינו שצריך לספר ולמנות כל יום ויום ולהמשיך עליו חיות מבחינת העמר-שעורים, שעל-ידי-זה ממשיכין הדעת, לידע כי מכל הגשמיות והבהמיות שבעולם יכולים לשוב אליו יתברך, כי מלא כל הארץ כבודו, שזה עקר ההקנה והטהרה לקבלת התורה.

(אוצר היראה פסח ספירה ושבעות אות עח)

סעודה חלבית

פעם בחג השבועות הזמין רבי אבא לך העשיר את כלל אנשי שלומנו שבוער טשערין שיבואו אחר תפלתם תפלת שחרית לסעד בביתו המהדר סעודה חלבית, כנהוג. והנה ביתו היה גדול ומרובה מאד מלא חדרים גדולים וארפים בארמון ממש רבי לוי יצחק ז"ל עוד ראה את ביתו וספר שהיה ארך פרחוב. והנה בין אולמות האורחים שהיו לו היה לו אולם אחד גדול ואחד קטן יותר ממנו, בשבא רבי אבא לך עם אנשי שלומנו לביתו ראה אף שהכניח ונגתו לאורחים את האולם הקטן בעוד שאת האולם הגדול נעלה, הרים את קולו מעט בקפידה ואמר לך: לא טוב הדבר, וכי בשביל מי יש לי את כל מה שיש לי, וכי לא בשביל אנשי שלומנו? איבער וועמען האב אף דאס אלעס נישט איבער זיי. ותכף פתחה כרצונו את האולם הגדול וסעדו בו ברוחה ובשמחה.

(שש"ק חלק ה' ר' נחמן מטולמשיין זצ"ל היקסג)

הארות על מאמר "אנכי" (בסימן ד)

כשארם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא. וכדאיאתא (ילקוט תהלים רמז תת) עה"פ (תהלים עד) אך טוב לישראל אלקים לברי לבב. אך טוב אלקים אינו אומר כאן, אלא אך טוב לישראל אלקים. יסורים שמביא עליהם טובים ולמה לברי לבב להבריא לבם, לעולם הבא. כי על הרוב עיקר כוונת כל היסטורין והצרות שהשי"ת מביא לאדם הוא כדי לכפר ולמרק עוונותיו ופגמיו, או כדי לעוררו משינתו ותדרמתו הרוחנית כדי שיתעורר לעשות תשובה ולתקן מעשיו ומידותיו להטיבו באחרונה ביום שכולו טוב ולהחיותו חיים טובים באחריתו, שזה בחי' משחז"ל (שבת ל:) עה"פ (קהלת ז) טוב כעס משחוק, טוב כעס שכועס הקב"ה על הצדיקים בעוה"ז משחוק שמשחוק הקב"ה על הרשעים בעוה"ז, כי כשם שהרפואה הגשמית מתלבשת בסמים מרים, כך הרפואה רוחנית מתלבשת בכל מיני מרירות, וכשם שברפואה הגשמית התינוק שהוא משולל מדעת בועט בהם, והחכם בולע המרירות בהבנה, כך בענין הרפואה הרוחנית...

(מתוך הספר "יש מאין")

ראשי אלפי בני ישראל

פי הם מעלין בחינת האלפין הנזקרים לעיל. וזהו בחינת ויהי הקדש והמסגר אלף שהם היו צדיקים גדולים ונזקרים ששקטו לתקן האלפין הנ"ל לתקן פגם הרבן הבית שהיה על ידי זה. ועל כן באמת נאמר עליהם כי הפיצותים בוגים וכי זריתים בארצות ואהי להם למקדש מעט. ודרשו רבותינו וזרונם לברכה: אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות. פי כשזוכין בגלות להרביץ תורה אמיתית בישראל ולקבע בתי כנסיות ובתי מדרשות לעסק בהם בתורה נעשה על ידי זה תקון גדול, כי על ידי זה חוזרים לתקן פגם הרבן ועוסקים בתקון בנינו, פי כל הגליות שישראל גולין מארץ ישראל ומטלטלין ונעים ונדים בחוץ לארץ. וזה בחינת אירא דעלמא פנ"ל, פי נקראים נדחים, כמו שכתוב: אם יהיה נדחק בקצה השמים וכו'. אבל כל פנונת יתברך שמו לטובה. כדי שעל ידי זה יקרא ויבררו ויעלו ישראל את האלפין הנפולין שהם התורות הנפולות שיקברו אותם בכח הצדיקים הגדולים שבכל דור ודור שהם יכולים לברר ולהעלות התורות מאירא דעלמא מבחינת גלות וטלטול לבחינת ביתא הנ"ל שהוא בחינת הבית המקדש על ידי שעוסקים לעשות ישיבות קדושות ולקבע בתי מדרשות לעסק בהם בתורה שהם בחינת מקדש מעט פנ"ל. ועל כן גלו תחלה הקדש והמסגר אלף כדי שעל ידי גלותם ידקא יחזרו ויתקנו האלפין הנ"ל. וכן נעשה בכל דור ודור בימי הגלות על ידי גדולי הצדיקים פנ"ל עד שנוקה על ידי זה שיבנה הבית המקדש על מכונו במהרה בימינו, אמן.

(ליקוטי הלכות אורח חיים הלכות ברכת המזון ומים אחרונים הלכה ה אות ח)

ותפתח לנו שער החמשים

רבנו של עולם רבונו של עולם, הושיענו בכל מיני ישועות פי אתה יודע הכח של כל מצוה ומצוה, כמה גדול כחה להוציא אותנו ממקומות שנפלנו לשם בעוונותינו הרבים ולקרבנו אליך, ובפרט מצוה הזאת של ספירת העמר, שהיא הכנה לקבלת התורה, שהיא תחלת התקרבות ישראל לאביהם שבשמים אשר נתת לנו מצוה הקדושה הזאת כדי לצאת ממ"ט שערי טמאה ולכנס למ"ט [לארבעים ותשע] שערי הקדושה וזכני במקום שאני שם עכשו, שאזכה לקיים מצוה הזאת בתכלית השלמות האפשרי לאיש בערפי לקיים מצוה הזאת ואתה תמלא רחמים עלי, ותעזרני ותושיעני על ידי זה, ותוציאני מהרה מטמאה לטהרה, מחל לקדש, מיגון לשמחה, משעבוד לגאולה ומאפלה לאור גדול עד אשר נזכה בחג השבועות הקדוש, ביום החמשים שאתה תשוב אלינו, ותפתח לנו שער החמשים הקדוש, ותשפיע עלינו רחמים גדולים וחסד עליון משם, באפן שנוקה לתקן הכל ולשוב אליך באמת תמיד.

(ליקוטי תפילות חלק שני תפילה לו תיג)

לעילוי נשמת
תמו נת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.
נתן וצרינה בלאואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לברכה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע
מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת
מנחם נחום אלתר בן אשר אריה זליג ז"ל
כ"ט אייר
רבקה נת נחמה ח' אייר
יהודה הלוי בן סלחה ו' אייר
בנסירו שומינוב בן מרדכי ונרניו
נפטר י"ב כסלו תשע"ה

יריב בן מניח
חורה בתשובה שלמה